

שוב את לא דוברמן

שוב את לא דוברמן.
 נחיל עכבישים בקר אותך הלילה,
 אבל את, בסינר טויטי,
 אפית להם עוגיות (גינג'ר?)
 והשקית לימונצ'לו (מעשה ידיה, נניח).
 אם המפרי היה רואה, היה צורח:
 "סוסה זקנה, עופי לארנה!"
 אבל המפרי כבר מזמן בהוליווד
 עושה עינים לפטאלית מ'קונבלנקה'
 וכל שנותר לך הוא לשכב על הגב,
 בשמש,
 לספר ענני כבשה.
 בסוף יבואו האדונים החדשים,
 הוגו בוס,
 פפיון,
 סטיק וגלה בקצה
 לשון יפה
 ותה של מנחה.

את חושבת שאני לא רואה?
 את מתחבאת בין הענפים
 מטפטפת טפות ארסן
 שני שימפנזים נמים את שנתם
 ואת - כאלו כלום.
 בשבילך העולם עצר מלכת
 אי-אז בשלהי הסיקסטיו
 קליף ריצ'רד בקר אצלנו בחוף
 הספינה הרעועה שלו הטילה עגן
 ומאז הפל רק הדרדר.
 הבחור שהביא לך פוינץ' בננה
 ממונטנה
 כבר מזמן הגר למחסן הגרוטאות
 התפוצצת מרב אשר וקלוריות
 הירח זרח מעל המזח כאלו
 גרסת הדיאט עומדת לפוג מן העולם
 (ונתת הרצאה שלמה על חסרונות ממתיק האספרטיים).
 הוא לא חשב שסרט זו אופציה
 העדיף ציד ראשים באירופה שלאחר המלחמה.
 אמרת לו: "אתה מדבר כמו סבתא שלי".
 אבל הנוסטלגיה הצמידה את שניכם
 למארעות.
 תראי, שמש של אוקטובר שולחת קרן קטנה.
 עוד מעט שלכת וכל זה.
 הימים יתארכו
 הקפה-בין-חזק-שנים-סכר יחמם את מסלולו במורד הבטן יותר
 מתמיד
 השמיכה המשבצת תחכה (למי?)
 הרופא לא צריך לדעת איך את אוהבת את זה.
 יש דברים שישארו לתמיד רק שלך.

אופק

כשנשם היום, אני שופכת את המים
 מהאמבטיה שלך, עם הצעצועים.
 פורשת אל ארון מיתתי, תשישות היא נצח.
 באמבט העצב שלי כרישים מלקטים שאריות
 מארוחת הערב ששכחתי לפנות מהשלחן.
 צעצועי שלדים ואני נאחזת בית צלעותיהם
 שלא להסחף אל ים של מים עכורים.
 חשוך כאן. נפילה רודפת
 נפילה רודפת
 נפילה. ולפתע, קור קטן, מוביל אותי
 בחסדו כי רב אל עינה, ללטף מעליך שאריות
 שנה. אני מניקה אותך מתוך שדים מלאים,
 מרקנת צעה מחיכת שתזכר את אלה הפנים,
 תשכח ימים בהם אולי נשקפתי לך סכנה, בלי משים.
 אפק -
 קראתי אותך ממעמקים, ילד רך ענג
 בודא אהבותי. יוצר מציאותי.
 קרן שמש זהבה כתמה
 בין ים ושמים. כל חיי חלמתי לבוא.
 גופך הכדורי מתרפק בתאים משלם
 על בטני. אני צומחת כגבעול נשא
 מעליך, לאם שפללתי.

בואי לסיכוב בחללית הכאב שלי.
 אחרי שמתרגלים כבר לא כל כך כואב.
 השעני אלי. קרוב.
 ראשך מרגיש חמים ונוח.
 הילדה שבי רוצה גם להניח ראש.
 דהרי אתי.
 דהרי עלי.
 נפשט ידינו הישר
 אל הרבה הגדולה. והקטנה.
 כל הבשר הזה. והעור. הכאב,
 הכל שמים.
 תני לי לרצה. רק הלילה -
 אני מבקשת לזהר.